

раква, нѣ той е единъ разбойникъ наученъ на кражбы, и на кравни-
ны; на тѣмницата, и на жѣлѣзата, въ които е стоялъ толко време;
и още не си е измѣнилъ ума; той пакъ ще излѣзе, за да заварди
птицата; пакъ ще убива, пакъ ще нанесе страхъ, и трепетъ по
сичка Гѣдемъ; пакъ ще прави още по-голѣмъ злодѣйство, отъ колкото
напредъ, и ты си причината; що дѣмашъ? не хоратѣвашъ ли? ты
осуждавашъ Христъ за кръста, нѣ Богъ нещѣ да търпи толко беззаконіе. Градъ Іерусалимъ ще запустѣе, та не ще остане камъкъ на ка-
мъкъ: Еврейскіятъ родъ ще изгуби свободата си, сващенство то, и ца-
реството, и ты си причината; що дѣмашъ? Пилатъ не отговаря, не
чюе, защото една дѣма мѣ запушши ушиты: ако прѣстишъ Іисуса,
мѣ рѣкохъ, ты не си пріятель Кесаревъ: „Аще сегдѣ прѣстиши,
нѣси дрѣгъ Кесаревъ.“ За корыститы си (интересыты си)
неправедніятъ сѫдїа не вижда истината, не сѫди праведно! Нѣ
толко злоключеніе, които ще сѧ слѹчатъ? сичките свѣтѣтъ ако ще сѧ
развали, не ма е грижа; имамъ си интересыты, които ма сквѣтѣ-
ватъ да сториженъ: азъ не искаамъ да изгубя Кесаревото пріятел-
ство; единъ разбойникъ достоинъ за кръста сѧ освобождава! Единъ
сынъ Божій достоинъ за да мѣ сѧ покланятъ умира на кръста! То-
ва сѧ слѹчюва, когато човѣцъ сѫдїтъ само за интересыты си.
Христіане, азъ не знаю, да ли е имало като това едно дрѣгъ по-го-
лѣмо страданіе. Божественнѣйшій Іисусъ безъ ни-едно престъпленіе
са осуждава на смърть; твка е и крайне бесчестіе, и крайна небла-
годарность, и крайне злоключеніе: три стрѣлы въ дѣшата Іисусова,
които ѝ праватъ наистина прискуренна до смърть; нѣ при сичко това
до твка е само началото на страститы; конеца на ужасното жало-
стно представленіе смаювасѧ умътъ ми само да го помысли, и не смѣе
казыкатъ ми да го истълквава! Твка трѣбовахъ повече сълзи отъ колкото
дѣмы, и то ако да имаше една доволна мѣра отъ сълзы, да оплаче нѣ-
кой едно жалостно зрѣлище, на което прилично не е видѣло още слѫнцето.

Най-послѣ Пилатъ, които испокѣдва предъ сичкиты, че не нами-
ра въ Іисуса ни една вина: „Ни єдина въ нѣмъ ѿбрѣтая
вина!“ За свѣтовны обаче причини, за свѣтенъ страхъ да не бы да
изгуби Кесаревото пріятелство зажюмѣва, и не гледа вѣкы ни прав-
да ни истина. Знае, че отъ завистъ го предадохъ, и спомага за да
задоколи тамъ завистъ; за това той го предадка въ рѫцѣтѣ на Гѣдемъ-